

КОПИТНІ ССАВЦІ

Робота учня 8-В
класу
Берднікова
Владислава

Типовими представниками копитних ссавців є Парнокопитні та Непарнокопитні, у яких, внаслідок здатності до швидкого бігу, редуковані ключиці. Спираються ці тварини на пальці, кількість яких зменшується від чотирьох до одного. Пальці ніг вкриті роговим копитом, яке є похідним епідермісу

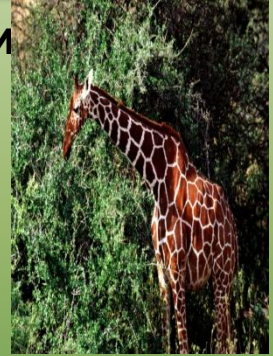
шкіри

РЯД ПАРНОКОПИТНІ

Ряд Парнокопитні об'єднує великих і середньої величини травоїдних або всеїдних звірів, які мають парну кількість пальців на кінцівках (2 або 4, перший палець відсутній). Здебільшого ведуть наземний спосіб життя, крім бегемота. Відомо понад 150 видів парнокопитних, яких за способом живлення та особливостями будови шлунка поділяють на жуйних і нежуйних.

Жуйні парнокопитні - олені, козли, барани, бики, жирафи

Нежуйні парнокопитні - свині, бегемоти:

РЯД НЕПАРНОКОПИТНІ

Ряд Непарнокопитні — великі тварини з непарним числом пальців на кінцівках. У більшості з них по одному розвиненому пальцеві; у тапірів на передніх ногах по 4 пальці, а на задніх — по 3). На пальцях є масивні копита.

До непарнокопитних належать коні, осли, зебри, носороги та тапіри.

НАЙМЕНШІ ПАРНОКОПИТНІ - ОЛЕНІ КАНЧА

Цих дивовижних тварин інакше називають мишачими оленями або азіатськими Канчіль.

- Олені Канча дуже мініатюрні. Їх зростання може варіюватися, залежно від виду, від 20 до 70 см. Важать Канча від півтора до восьми кг. Цікавою особливістю цих парнокопитних є те, що у них зовсім немає рогів.
- Шерсть у Канчі м'яка і пухнаста, не дуже довга, сіро-бурого кольору, іноді з помаранчевим відтінком.
- В даний час Канча це вимираючі тварини.

ЦІКАВІ ФАКТИ З ЖИТТЯ КОПИТНИХ

Невелика антилопа під назвою зебровий дукер мешкає на невеликій території в Західній Африці. Свою назву парнокопитна тварина отримала завдяки незвичайному забарвленню: шерсть зебрового дукери світло-оранжевого відтінку, а на спині є чорні смуги, як у зебри

Чубаті олені мешкають на великій території в Китаї. Це травоїдна тварина веде в основному одиночний спосіб життя. Чубаті олені отримали свою назву через чорно-коричневого чубка на голові, який досягає 17 см. Незвичайним є наявність довгих виступаючих іклів у самців цього виду.

Індійський мунтжак — Це незвичайний олень, який проживає в тропічних горах Шрі-Ланки, Індії, на островах Ява, Суматра і Борнео. У них дуже розвинені слізні залози, виділеннями з яких вони мітять територію. А при наближенні небезпеки вони видають звуки, що дуже нагадують гавкіт собаки.

Вівцебик — це масивна тварина висотою 1.2 — 1.8 метрів і вагою близько 400 кг. Вівцебик покритий густою та довгою грубою шерстю з м'яким підшерстям, яка як найкраще сприяє виживанню в найсуворіших кліматичних умовах. Завдяки такій вовні вівцебик не замерзає навіть в полярну ніч, коли температура опускається нижче 60 ° С.

Плямистий олень. Практично всі олені народжуються з плямами, але з часом забарвлення шерсті стає однотонним. Виняток з цього правила є Аксис, деякі лані і плямистий олень. Ці тварини залишаються плямистими все життя.

Лось — це велетень родини оленів. Довжина тіла дорослого лося досягає трьох метрів, а вага становить 250-570 кг. Самця легко впізнати по величезних гіллястих рогах, яких немає у самки. Так як лосі багато часу проводять біля водойм, вони стали непоганими плавцями. Дорослий лось може плисти зі швидкістю близько 10 км / год.

Антилопа гну — тулубом дуже нагадує коня, а голова схожа на бичачу, лоб якої переходить в дуже великий і широкий ніс. Широкі стислі роги вкриті рубцями та вигнуті вперед і в сторони. Довге волосся на хвості та гриві також дуже нагадують коня. Зріст антилопи гну в холці може досягати 1,4 м , довжина тіла разом з хвостом до 3 метрів , а маса до 300кг.

Кабан — дикий предок свійської свині — важить 60-150 кг. Тіло його вкрито щетиною. Кабани любляють купатись. Вони влаштовують «купальні» , наповнені водою та багном. Після «ванни» кабани чешуть боки об каміння та дерева, що ростуть поблизу. Кабан дуже сильна тварина. Мисливці розповідають, що від розлюченого кабана доводиться рятуватись на дереві.

ЗАХОПЛЮЮЧІ ФАКТИ ПРО КОНЕЙ

Коні — це унікальні тварини, вони володіють цілющою силою, здатні впливати на психіку людини. Коні дуже цікаві, сильні, досконалі і про це свідчать безліч фактів.

Кінь багато в чому впливає на опорно-руховий апарат. Він з кожним кроком передає вершнику імпульс, що точно повторює роботу тулуба людини при ходьбі. Це свідчить про унікальність усунення проблем з хребтом. Так, коней використовують для рухової терапії і гімнастики, зокрема дані курси реабілітації проходять діти.

На відміну від багатьох інших тварин, коні бачать світ кольоровим, але червоний колір і синій їм невідомі. Ще одним унікальним явищем є те, що кут огляду становить наближене значення до 360 градусів. Це значить, що кінь знає про події і ззаду себе і перед собою. Також не складає особливих труднощів для нього і розрізняти предмети в темряві.

Кінь здатний лікувати не тільки людей, а й себе. Якщо його день був дуже насиченим, відновити витрачену енергію йому допомагає масаж, за допомогою якого він покращує роботу свого серця. Це додає коню сил, так як посилюється кровообіг.

Коні здатні розрізняти музику, деякі стилі воліють самі. В їхній свідомості хороша композиція повинна бути спокійною, мелодійною, а тому важкий рок вони слухати не можуть.

Розвинутий дотик — це ще одна фізіологічна особливість даних тварин. В сукупності із зором, слухом, нюхом кінь незрівнянний ні з якою іншою істотою. Найкраще вони почувають своїми губами і копитами.

Щоб визначити вік коня, можна подивитися на його зуби. Як багато з вас здогадалися, відомий усіма вираз «Дарованому коню в зуби не дивляться» утворено на основі цього факту.

Цікаво, що копито є не тільки самою чутливою частиною тіла у коня, а й відповідає за циркуляцію крові. Прикладена до нього сила тяжкості змушує кров переміщатися вгору по судинах.

САМІ НЕЗВИЧАЙНІ КОЛІРНІ МУТАЦІЇ.

Зебра з золотавими смугами

**Зебри, які страждають
меланізмом**

ГАРНІ ФОТО КОПИТНИХ

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!